ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനം
ത്രൈമാസിക
ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ
യുവജനപ്രസ്ഥാനം പ്രസിദ്ധീകരണം

അതിഥി പംക്തി

യുവതയും പ്രതിബദ്ധതയും

റൈറ്റ് റവ.ഡോ.തോമസ് മാർ തീത്തോസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ
(മാർത്തോമ സഭ, കുന്നംകുളം - മലബാർ ഭദ്രാസനം)

'പുതുവർഷം: യുവജനങ്ങളും (ക്രൈസ്തവ) സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയും നിലപാടുകളും' എന്ന ഗൗരവമേറിയ വിഷയം ചർച്ചയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തതിലുള്ള അഭിനന്ദനം അറിയിക്കുന്നു.

'യൗവനം' ജീവിത്തിലെ നിർണ്ണായക ഘട്ടമാണ്. ശൈശവ-ബാല്യ- കൗമാരങ്ങളിൽ സമാർജിക്കുന്ന ബോധനവും ബോധ്യങ്ങളും ചേർന്ന് വ്യക്തിത്വം പക്വതപ്രാപിക്കുന്ന, പ്രബുദ്ധതയുടെയും പ്രായോഗികതയുടെയും വേളയാണത്. ജീവിതനിയോഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അത് ഏറ്റെടുക്കുന്ന സമയം. അതിനാൽ യൗവനത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ച പോലെ പ്രധാനമാണ് യൗവനത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും. ഒരാളുടെ ജീവിതത്തെ നിർണയിക്കുകയും അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് യൗവനത്തിലെ ചുവടുവയ്പുകളാണ്.

വർത്തമാനകാലം നമ്മുടെ മുന്നില വതരിപ്പിക്കുന്നത് അനുനിമിഷ മാറ്റങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റമാണ്. അനവധി കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ദിനംപ്രതി നടക്കുന്നു. അവ പുതിയ ഉല്പന്നങ്ങളായും ജീവിതരീതിയായും തൊഴിൽ സംസ്കാരമായും രൂപംകൊള്ളുന്നു. 'നിർമമത' അഥവാ 'അരാഷ്ട്രീയത' ഒരു വിഭാഗം യുവാക്കളെയെങ്കിലും ഒന്നിനോടും വിധേയത്വമോ പ്രതിബദ്ധതയോ ഇല്ലാത്ത വരാക്കി മാറ്റുന്നു. പണമാണ് പ്രധാനം, മനുഷ്യനല്ല എന്ന നിലപാട് ഇങ്ങനെ പ്രബലമാവുന്നു. സത്യാനന്തരകാലത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായ മിഥ്യകളുടെ പ്രചാരണ വേലിയേറ്റം ലളിതബുദ്ധികളായ യുവാക്കളെ ആവേശിക്കുന്നു. രാഷ്ടീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പോലും ഇത്തരം ഗീബൽസിയൻ തന്ത്രം പയറ്റുന്നു.

ആധുനിക തൊഴിലിടങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്ന അതിസമ്മർദ്ദം യുവാക്കളുടെ രോഗാതുരതയ്ക്കും കുടുംബത്തകർച്ചയ്ക്കും അകാല വാർദ്ധക്യത്തിനും കാരണമാവുന്നുണ്ട്. മായികപ്രലോഭനങ്ങളുടെയും ലഹരിയുടെയും സുനാമി യുവാക്കളെ മൂല്യനിരാസത്തിലേക്കും അപഥസഞ്ചാരത്തിലേക്കും അധഃപതനത്തിലേക്കും ആട്ടിത്തെളിക്കുന്നു.

മുമ്പെന്നേക്കാളും സംഘർഷ-സന്ദിഗ്ദ്ധ-സംത്രാസസന്നിഭമാണ് ആധുനികയുവതയുടെ ആന്തരിക-ബാഹ്യമണ്ഡലങ്ങൾ. ഡി.ജെ. പാർട്ടികളോ, എ.ഡി.എം.എ-യോ, മുന്തിയ ശമ്പളമോ, കൗൺസിലങ്ങോ പോലും ഇതിനു പരിഹാരമാവുന്നില്ല. സമഗ്രമായ ആത്മീയസമീപനമാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

യൗവനം ക്രൈസ്തവമാവുന്നത് യേശുവിന്റെ യൗവനം മാതൃകയാക്കുമ്പോഴാണ്. യേശു തന്റെ മുപ്പതാം വയസ്സിൽ ആരംഭിച്ച പൊതുജീവിതത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി ചെയ്തത് യോഹന്നാൻ സ്നാപകനാൽ സ്നാനം ഏൽക്കുകയായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ നൽകിയ മാനസ്സാന്തരസ്നാനം ദൈവരാജ്യപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള ഉപനയനം ആയിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞുപേക്ഷിച്ച് വ്രതശുദ്ധമായ ഉണ്മയിലേക്കുയരുക എന്നതാണത്. ദൈവവിരുദ്ധമായ ചിന്തയും വാക്കും പ്രവൃത്തിയുമാണ് പാപം. അത് ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ സംവിധാനക്രമത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ, വിശുദ്ധനായ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിധാനീയതയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കയാണ്. അതിനാൽ ഓരോ പാപവും ദൈവവിരുദ്ധവും സൃഷ്ടിവിരുദ്ധവുമാണ്. സാമൂഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തിന്മകൾ, സാമ്പത്തിക ഉച്ചനീചത്വം, വായൂമലിനീകരണം, ജലമലിനീകരണം, അന്തരീക്ഷതപനം, പരിസ്ഥിതിവിനാശം, കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനം തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ പാപത്തിന്റെ ഫലമാണ്. മനുഷ്യർ പരസ്പരവും സൃഷ്ടിപ്രപഞ്ചത്തിലും നടത്തിയ കടന്നുകയറ്റമാണ് സാമൂഹികവും പാരിസ്ഥിതികവുമായ താളംതെറ്റലിൽ കലാശിച്ചത്.

'രക്ഷ' എന്നത് സൃഷ്ടിയുടെ താളക്രമം വീണ്ടെടുക്കലാണ്. തിന്മകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു തിരുത്തുന്നതാണ് മാനസ്സാന്തരം. മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിലൂടെ ദൈവവുമായും സകലസൃഷ്ടിയുമായും സ്വൈരൈക്യം സ്ഥാപിക്കയാണ്. ഓരോ സൃഷ്ടിയും മറ്റുള്ളവയുമായുള്ള പാരസ്പര്യത്തിലേക്കാണ് പിറന്നുവീഴുന്നത്. സൃഷ്ടിയുടെ സംവിധാന ക്രമം തകിടംമറിക്കാൻ കഴിയുന്നത് മനുഷ്യനു മാത്രമാണ്. രക്ഷ എന്നത് സൃഷ്ടിയുടെ സംവിധാന ക്രമത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ്. ഈ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതാണ് രക്ഷണ്യ ശുശ്രൂഷ. ദൈവസൃഷ്ടിയെ അരക്ഷിതമാക്കുന്നത് മനുഷ്യരാകയാൽ രക്ഷാസന്ദേശം മനുഷ്യരോടാണ് ഘോഷിക്കേണ്ടത്. ദൈവവും സർവ്വസൃഷ്ടിയുമായുള്ള യോഗാത്മകബന്ധത്തിൽ നമ്മെ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ് ശരിയായ മാനസ്സാന്തരസ്നാനം. ആ മാനസ്സാന്തര മുന്നണിയോടുള്ള ഐക്യദാർഢ്യമായാണ്, യോഹന്നാൻ എത്ര വിലക്കിയിട്ടും യേശു നിർബന്ധപൂർവ്വം യോഹന്നാനാൽ സ്നാപനം സ്വീകരിച്ചത്.

ജീവിതത്തെ സാർത്ഥകമാക്കുന്നത് നമ്മുടെ ദർശനമാണ്. അനേകം ദർശനങ്ങൾ സജീവമായ കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അവയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് നല്ലതു തന്നെ. എന്നാൽ യേശു പ്രസംഗിച്ചതും പ്രായോഗികമാക്കിയതുമായ ദൈവരാജ്യം എന്ന സനാതനവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ദർശനം നമ്മിൽ സാന്ദ്രമാവുമ്പോഴാണ് ക്രൈസ്തവയൗവനം ഉരുവംകൊള്ളുന്നത്. യേശുവും യോഹന്നാനും മുപ്പതുവയസ്സുവരെയുള്ള പ്രായം ഈ ദർശനം രൂഢമൂലമാക്കാനുള്ള തപശ്ചര്യയിലായിരുന്നു എന്നു വേണം കരുതാൻ. വർത്തമാനകാല യൗവനം വലിയ ബിരുദങ്ങൾക്കും മുന്തിയ ജോലിക്കും ഉയർന്ന ജീവിതനിലവാരത്തിനുമായി മത്സരിക്കുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യദർശനം പഴഞ്ചനും പാഴ്വേലയുമെന്നു കാണുക സ്വാഭാവികം. വ്യക്തിത്വവികസനഘട്ടമായ ബാല്യ-കൗമാരങ്ങളിൽ നൽകുന്ന ക്രിസ്തീയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഇത് പരിഹരിക്കാനാവൂ. ദൈവരാജ്യദർശന പൂർണ്ണിമ യൗവനത്തിൽ സാധിതമായാൽ അത് ജീവിതത്തെ സുന്ദരവും സാർത്ഥകവുമാക്കും.

യേശു നയിച്ച ദൈവരാജ്യപ്രസ്ഥാനം നിലവിലെ മത-സാമൂഹ്യ- രാഷ്ട്രീയഘടനകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായിരുന്നു.

റോമാസാമ്രാജ്യത്തെയും സംഘിടിത യഹൂദ മതത്തെയും തീർത്തും വിറളിപിടിപ്പിക്കുന്ന ആശയ- അനുഭവവാതായനമാണ് 'ദൈവരാജ്യം' തുറന്നിട്ടത്. ദൈവം പിതാവും സകലമനുഷ്യരും സ്വർഗ്ഗപിതാവിന്റെ മക്കളും, അതിനാൽത്തന്നെ ഏകോദര സഹോദരങ്ങളും എന്ന നിത്യനൂതന ദർശനമാണ് ദൈവരാജ്യം. സാഹസികവും അപായകരവമായ നീക്കമായിരുന്നു അത്. സാമ്രാജ്യവും- അധിനിവേശവും, യജമാനനും - അടിമയും, പ്രഭുക്കളും - കുടിയാന്മാരും, പുരുഷനും - സ്ത്രീയും, യഹൂദനും- പുറജാതിയും, യവനനും-ബർബരനും എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യരാകെ സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, മത,സാമൂഹിക, ലിംഗ വ്യത്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ മേൽ-കീഴ് വിതാനങ്ങളിൽ കർശനമായും തളച്ചിടപ്പെട്ട പരിസരത്തിലാണ് ദൈവരാജ്യദർശനം അവതരിക്കപ്പെടുന്നത്. അന്നത് എത്രമാത്രം വിപ്ലവകരമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അവഗണിതർക്ക് അത് ആശ്വാസവും ആഹ്ലാദവും നൽകുമെങ്കിലും അധീശവർഗ്ഗത്തെ അത് വെറളിപിടിപ്പിക്കുമെന്നതിനും നഖശിഖാന്തം എതിർക്കുമെന്നതിനും സംശയമില്ല.

യേശു ദൈവപുത്രനാണെങ്കിലും പ്രലോഭനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. യേശു മരുഭൂമിയിൽ നേരിട്ട പരീക്ഷകളെ 'ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവിനത്തിന്റെ പ്രതാപം' എന്നീ മൂന്നു ഇനങ്ങളിൽ പ്പെടുത്താം. യേശു അവയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രലോഭനം എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതാണ്. ആർക്കുമുണ്ടാവുന്ന ഏതു പരീക്ഷയും യേശു നേരിട്ട മൂന്നു പ്രലോഭനങ്ങളിൽപ്പെടുന്നതാണ്. അതിനെ എങ്ങനെ അതിജീവിക്കാം എന്നതാണ് യേശു കാട്ടിയ മാതൃക. കൗമാര-യൗവനങ്ങളിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന പ്രലോഭനത്തിരകളിൽ മുങ്ങിപ്പോവുന്നവർ എത്രയെങ്കിലുമാണ്. ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതാണ് ഭാവിയെ കാത്തിരിക്കുന്ന പ്രലോഭനപരമ്പരകൾ. ഇന്ന് ബാല്യങ്ങളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് ഊരാക്കുടുക്കിലാക്കുന്ന മായാമോഹങ്ങളെത്ര! അതിൽപ്പെട്ടുഴലുന്ന കുട്ടികളും അവരെച്ചൊല്ലി ക്കേഴുന്ന കുടുംബങ്ങളും എത്ര! നമ്മുടെ ജീവിതമേന്മകളെ തളർത്തുന്ന, തകർക്കുന്ന പ്രലോഭനവിധങ്ങൾ ഏവ എന്ന് തിരിച്ചറിയുക. യൗവനമെത്തും മുമ്പേ ശീലിച്ചുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇതിൽ മുഖ്യമായ പങ്കു വഹിക്കാനുണ്ട്.

'ദർശനം' എന്നാൽ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രബോധമാണ്. അത് നിങ്ങൾക്ക് ജീവിത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തത നൽകുന്നു. ആ വ്യക്തത സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിലും സാമൂഹ്യബന്ധത്തിലും നിലപാടുകളെടുക്കാൻ നിങ്ങളെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു. ഈ നിലപാടുകളാണ് സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിൽ ഇടപെടേണ്ടത്, സമൂഹത്തെ തിരുത്തേണ്ടത്, സമൂഹത്തെ നയിക്കേണ്ടത് എന്റെ ദൈവനിയോഗമാവുന്നു. ലാഭനഷ്ടം നോക്കാതെ, സമൂഹത്തിന്റെ പ്രരോദനങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കാൻ ഞാൻ ചെവിയോർക്കുന്നു. മാനവരാശിയുടെ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സാഹോദര്യവും മാത്രം ലാക്കാക്കി ഞാൻ സമർപ്പിതനാവുന്നു. ഇത്തരം നിലപാടിലുറച്ച വ്യക്തികളാണ് അന്ത്യശ്വാസം വരെ സാമൂഹ്യോദ്ധാരണ യത്നങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നത്. പലരും ആ യജ്ഞത്തിൽ ജീവത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കാമെന്ന ഉറപ്പോടെയാണ് യേശു പൊതുജനമധ്യത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നത്. മരണംവരെ യേശു പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല. ജനമധ്യത്തിൽ നിലയുറപ്പിച്ച് സമഷ്ടിബോധത്തോടെ തന്റെ ജീവിതദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ദർശനം പ്രലോഭനമുക്തമാവുമ്പോഴാണ് സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയാവുന്നത്. ഇതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പ്രലോഭനവിധേയമായ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത ചൂഷണാത്മകമായി മാറും. അതു ഹിംസാത്മകവും ആസുരവുമാവും. ഇതിന് എത്രയെങ്കിലും ഉദാഹരണം സമകാലീന പൊതുമണ്ഡലത്തിൽ കാണാം. സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത രണ്ട് സാധ്യതകളിൽ നമ്മെ എത്തിക്കും. ഒന്ന്, യൂദായുടെ വഴിയിൽ. അത് ധനലാഭത്തിന്റെയും അതിനു

വേണ്ടിവരുന്ന ഒറ്റുകൊടുക്കലിന്റെയും സ്വയംഹത്യയുടെയും അധമത്വമാണ്. രണ്ട്, യേശുവിന്റെ പൊതുജീവിതമാണ്. അത് പരിത്യാഗാത്മകമായ സ്നേഹധാരയുടെ ബലിയർപ്പണവും ഉയിർപ്പുമായി പരിണമിക്കുന്നതാണ്. പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച രാത്രിയിൽ വെള്ളത്താലുള്ള രണ്ട് കഴുകലുകൾ നടന്നു. രാത്രിയുടെ തുടക്കത്തിൽ യേശു ദാസവേഷത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകി അവരുമായുള്ള ഐക്യദാർഢ്യം വെളിവാക്കി അവരെ തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി. ആ രാത്രി പുലരും മുമ്പ് നാടുവാഴിയായ പിലാത്തോസ് സ്വന്തം കൈകഴുകി യേശുവിനെ ഒഴിവാക്കി, മരണത്തിന് ഏല്പിച്ചു. ആദർശധീരതയും മൂല്യാധിഷ്ഠിതജീവിതവും നയിക്കുന്നവർക്കേ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കാനാവൂ. ക്യൂബൻ പ്രസിഡന്റ് ഫിഡൽ കാസ്ട്രോ മരിച്ചപ്പോൾ മതിലുകളിൽ ആളുകൾ എഴുതിവച്ചു: 'ആദർശത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിലും മഹത്തരമായി മറ്റൊന്നുമില്ല'.

ക്രിസ്തീയാർത്ഥത്തിൽ 'ദർശനം' എന്നതിന് മൂന്ന് സവിശേഷതകളുണ്ട്. ഒന്ന്, ദൈവബന്ധത്തിലൂടെ ഉരുത്തരിയുന്ന നിയോഗമാണത്. രണ്ട്, സമൂഹത്തോടുള്ള കറകളഞ്ഞ പ്രതിബദ്ധതയാണ്. മൂന്ന്, ദർശനത്തനിമ നിലനിർത്താൻ കാട്ടുന്ന സദാ ജാഗ്രതയാണ്. ദർശനത്തനിമ പ്രലോഭന മുക്തമായിരിക്കും. ദർശനവ്യക്തതയുള്ളവർ ഏതു പ്രലോഭനവും തിരിച്ചറിയുകയും മരണവിഷം പോലെ അതിനെ ആട്ടിയകറ്റുകയും ചെയ്യും.

പുതുവർഷം കാലത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ലക്കമാണ്. വ്യക്തി ജീവിതത്തിന്റെ അടുത്ത അധ്യായമണ്. പുതുവർഷത്തിന്റെ സവിശേഷത, അതിന്റെ ചരിത്രം രചിക്കുന്നതു നമ്മളാണ്. പുതുവർഷത്തിന്റെ ചരിത്രം അനുപമമാവാൻ, അനശ്വരമാവാൻ, അനുകരണീയമാവാൻ നമ്മുടെ സജീവവും സർഗ്ഗാത്മകവുമായ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണ്. അതിന് നമ്മുടെ ദർശനവും നിലപാടുകളും നാം കാലോചിതമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാം സ്വരൂപിച്ച ദർശനം പുനർനിർവചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത പുനരാവിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പുതുവർഷത്തിന്റെ പ്രസക്തി ഇതാണ്. പുതുവർഷം ആഘോഷമാക്കാനുള്ളതല്ല... പുനരാലോചനയ്ക്കും പുനരർപണത്തിനും ഉള്ളതാണ്. 'നിങ്ങൾ കാലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും വിവേചിക്കണം' എന്ന് യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഇതാണ്. കാലാനുസൃതമായും സമയോചിതമായും പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ നമ്മുടെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുടെ പ്രസക്തി തെളിയിക്കാനാവൂ. പുതുവർഷപ്പുതുമ ആഘോഷമാക്കുകയല്ല, നമ്മുടെ ദർശനത്തെ, നിയോഗത്തെ, സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയെ കാലികവും ഊർജസ്വലവുമാക്കുകയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടേത് പരാന്നജീവിയുടെ നിസംഗജൈവസാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമാവും. നാം അപ്രസക്തരാവും. കാലത്തിനു ചേരാത്തവരായി മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധത നാം ആർജിക്കേണ്ട ജീവിതവീക്ഷണമാണ്. അത് ക്രൈസ്തവ അത്മീയതയുടെ മകുടാവസ്ഥയാണ്. പഠനവും മനനവും വിശുദ്ധിയും ധ്യാനവും സമന്വയിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് അതു സംഭവിക്കുക. നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും അതിനുള്ള ഇടങ്ങളാക്കി മാറ്റിയാൽ ക്രൈസ്തവമായ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു യുവനിരയെ രൂപപ്പെടുത്താനാവും. അവർ നിശ്ചയമായും ലോകത്തിന്റെ കദനങ്ങളിൽ നൊമ്പരപ്പെടുകയും, കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ദൈവരാജ്യമാണ് ലക്ഷ്യം
(Kingdom of God is the motive)
യേശുവാണ് മാതൃക (Jesus is the model)
കുരിശാണ് മാർഗ്ഗം (Cross is the way)